

Pomatená

Monika Absolonová

Každý ráno ptákům jídlo hází
Tichou píseň šeptá do dlaní
Nezná víc, jen jednu krátkou frázi
Chutná tak krásně tvý líbání

V očích prázdno, plášt' je samá díra
Už ji dávno láska nebolí
Krást se může, myslí si, tak sbírá
Dál trny z růží a blábolí

Bůh do dětství zas ji vrátil
Spláchnul tak z víček pláč
Ví, že se k ní nenavrátil
Kluk, co jí líbal tvář

Nezná závist, neví co je pýcha
Má svý křídla, smích a svítání
Dál jde ránem, oknům na skla dýchá
Pak prstem svým kreslí líbání
Pak prstem svým kreslí líbání

Bůh do dětství zas ji vrátil
Spláchnul tak z víček pláč
Ví, že se k ní nenavrátil
Kluk, co jí líbal tvář
Co tak krásně líbal jí tvář

Pryč jsou šrámy, kříž, co tolik tížil
O svý místo blázen neprosí
Duše zpátky k dětskejmu snům se blíží
Na trávě dál s ptáky klábosí
Hladí jim křídla a klábosí
Na trávě dál s ptáky klábosí
Hladí jim křídla a klábosí
Na trávě dál s ptáky klábosí